

Forsåvidt angår *kommunernes* deltagelse i administrationen følger loven den hidtidige ordning, d. v. s. kommunerne afgiver indstilling om rentens tilståelse og attesterer, at betingelserne for fortsat at oppebære renten er tilstede. I reglerne om rentemodtagernes oplysningspligt med hensyn til forandringer i økonomiske og personlige forhold, der kan påvirke renteberegningen, og om kommunernes kontrolpligt i så henseende har man fulgt folkeforsikringslovens regler, navnlig således som disse allerede er bragt til anvendelse i den gældende invalideforsikringslov. Der er ikke herved sket afgørende ændringer i forhold til den hidtil bestående ordning.

Rigsombudsmanden træffer afgørelse af spørgsmålet om renteberettigelse og beregner herefter renten i overensstemmelse med lovens regler, der åbner mulighed for et skøn, dels med hensyn til værdien af naturalindtægter, dels med hensyn til, om der skal ydes personligt tillæg og da med hvilket beløb.

Landsstyret deltager i administrationen vedrørende disse forhold, idet de vejledende retningslinier vedrørende indtægtsberegningen, navnlig forsåvidt angår værdien af naturalindtægter, fastsættes efter samråd med landsstyret, ligesom afgørelsen af, hvorvidt og med hvilket beløb der skal ydes personligt tillæg, træffes af *rigsombudsmanden* efter samråd med landsstyret. Det er i denne forbindelse fastsat, at en del af rådighedsbeløbet kan anvendes til at yde personligt tillæg til rentemodtagere efter mere generelle regler (altså uden konkret skøn i hvert enkelt tilfælde). Sådanne regler fastsættes ligeledes af *rigsombudsmanden* efter samråd med landsstyret. Også i andre tilfælde — der dog i praksis ikke spiller samme rolle som de nævnte — træffer *rigsombudsmanden* først sin afgørelse efter samråd med landsstyret. Landsstyrets deltagelse i administrationen er endvidere sikret ved regler om, at visse afgørelser, der efter loven — således som det også er tilfældet efter folkeforsikringsloven indenfor dennes område — er henlagt